

БЪЛГАРИЯ – ПОЗНАТА И НЕПОЗНАТА

ИЛЮСТРОВАН ПЪТЕВОДИТЕЛ

РУМЯНА НИКОЛОВА И НИКОЛАЙ ГЕНОВ

БЪЛГАРИЯ

ПОЗНАТА И НЕПОЗНАТА

35

МАРШРУТА

200

ОБЕКТА

560

СНИМКИ

© Румяна Николова и Николай Генев, автори
© Николай Генев, снимки
© „ТМ Дизайн“, художествено оформление и дизайн корица
© 2016 КНИГОМАНИЯ ЕООД
София
ISBN: 978-619-195-113-0

ТОП ДЕСТИНАЦИИ

СЪДЪРЖАНИЕ

СЕВЕРОЗАПАДЕН РАЙОН

- 1 ВКАМЕНЕНИ ЛЕГЕНДИ
КРАЙ БЕЛОГРАДЧИК 12
- 2 ТРИ ДНИ В КРАЙНИЯ
СЕВЕРОЗАПАД 24

СЕВЕРЕН РАЙОН

- 3 БЛАГОСЛОВЕНИЯТ ЦАРЕВГРАД 34
- 4 ЧУДНИТЕ ФРЕСКИ В АРБАНАСИ 48
- 5 ЕМЕНСКИЯТ КАНЬОН 50
- 6 ГЛОЖЕНСКИЯТ МАНАСТИР 58
- 7 КАРЛУКОВСКИЯТ ПРОЛОМ Е РАЙ ЗА СПЕЛЕОЛОЗИТЕ 66

СЕВЕРОИЗТОЧЕН РАЙОН

- 8 ПЪТУВАНИЯ ИЗ ПОЛОМИЕТО 74
- 9 СКАЛНИ ОБИТЕЛИ В БОАЗИТЕ НА
ШУМЕНСКОТО ПЛАТО 86
- 10 В РАЙОНА НА ШАБЛА 94
- 11 В ПРИРОДЕН И АРХЕОЛОГИЧЕСКИ
РЕЗЕРВАТ ЯЙЛАТА 102
- 12 ПОБИТИТЕ КАМЪНИ И МАРЦИАНОПОЛ 110

ЮГОИЗТОЧЕН РАЙОН

- 13 ОТ НОС ЕМИНЕ, КРАЙ БЯЛА И ДО КАМЧИЯ 122
- 14 В НЕСЕБЪРСКИТЕ ХРАМОВЕ 132
- 15 ПО ЮЖНОТО ЧЕРНОМОРИЕ, ВСТРАНИ ОТ ПЛАЖА 138

ЮЖЕН РАЙОН

- 16 СТАРИЯТ ПЛОВДИВ 152
- 17 ПО ТАРЗАНОВАТА ПЪТЕКА 158
- 18 В ДОЛИНАТА НА ТРАКИЙСКИТЕ ВЛАДЕТЕЛИ 166
- 19 КРЕПОСТИ И ФЕНОМЕНИ ОКОЛО КЪРДЖАЛИ 182
- 20 НЕОБИКНОВЕНА СРЕЩА НА НАУКИ В НАНОВИШКАТА КАЛДЕРА 192
- 21 ДО ДРЕВНИ И НОВИ СВЕТИ МЕСТА 205
- 22 ГАЙДАРСКО НАДСВИРВАНЕ В ГЕЛА 216
- 23 ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИТЕ НА САКАР 218

ЮГОЗАПАДЕН РАЙОН

- 24 ДО БОЯНСКИЯ ВОДОПАД И ЦЪРКВАТА ПРЕЗ ЗИМАТА 226
- 25 ПРАЗНИЧЕН ЗВЪН ОТ ЗЛАТНИТЕ КУБЕТА 236
- 26 ИСКЪРСКИЯТ ПРОЛОМ ОТ ЛЮТИБРОД ДО ЦЕРОВО 238
- 27 ИЗ ГОЛЕМА ПЛАНИНА 246
- 28 ЛАЗАРУВАНЕ ЗА ЗДРАВЕ И ПЛОДОРОДИЕ 256
- 29 В КОПРИВЩИЦА И НАОКОЛО 258
- 30 СРЕД БАГРИТЕ И ЗВУЦИТЕ НА БЪЛГАРИЯ 270
- 31 СРЕД ЗЕМЕНСКИТЕ ПРИРОДНИ И ДУХОВНИ ТВОРЕНИЯ 272
- 32 ФЕСТИВАЛЪТ „СУРВА“ В ПЕРНИК 280
- 33 ПРЕЗ КАРСОВОТО БИЛО НА ПИРИН 282
- 34 НАЙ-МАЛКИЯТ ГРАД С ГОЛЕМИТЕ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ 290
- 35 КРАСОТИ КРАЙ РЕКА КАНИНА 304

Малко са страните като България, които на малка площ разгръщат такова богатство от релефи и природни форми и в чиято земя са отложени всички исторически пластове още от зората на човечеството. Затова пътищата в нея са многобройни, спирките по тях – още повече, а възможността всеки да направи своите открития – неизчерпаеми.

В тази книга предлагаме 35 посоки, по които могат да потеглят любопитните, търсещите нови знания и общение с природата и историята. Тук ще намерите описание на цели маршрути и културни дестинации с информация за тях и съставлящите ги обекти, начините за достигането им, най-подходящия сезон и времето, необходимо за обхождането им, любопитни факти, свързани с тях, препоръки за безопасност на пътуването, идеи за превръщането му в незабравимо преживяване... Някои от предложенията могат да бъдат осъществени за няколко часа, други изискват да им посветите два или повече дни. Показани са и възможностите да съчетаете няколко маршрута в рамките на една ваканция.

Предложени са посоки в различни райони на България. От тях своя избор могат да направят и любителите на природата, и интересуващите се от история, етнография, архитектура, култура, и дори тези, които предпочитат „екскурзии“ в голям град. Книгата очертава маршрута, поставя върху него обектите и ви оставя да ги опознаете и да изживеете вълнението от посещение на непознато досега място, удовлетворението от придобиването на ново знание, гордостта, че обитавате красива земя, в която са се родили и процъфтявали едни от най-старите човешки цивилизации.

Тази книга слага началото на поредица пътеводители, с която постепенно ще бъде изплетена огромната и богата на любопитни и интригуващи спирки туристическа мрежа на България. В нея хора от всички възрасти и с всякакви интереси ще намерят своите пътища из родината.

Ще открият радостта българи да се наричат!

ВКАМЕНЕНИ ЛЕГЕНДИ КРАЙ БЕЛОГРАДЧИК

Предлагаме ви да тръгнете на една вълнуваща разходка на 180 км северозападно от София и 50 км от Видин, за да видите българския кандидат за едно от новите чудеса на света – Белоградчишките скали. Те са най-красивите български скални пирамиди. Не се учудвайте на това понятие, то обединява странните форми, които са придобили някои лесно податливите на ерозионното действие на природните стихии скали или земни маси.

КОГА:

За предпочитане е да дойдете тук през пролетта, когато цъфти люлякът, или през есента, когато всичко пламва в есенни багри и е по-хладно.

КАК:

Белоградчишките скали са подходящи за посещение от всички възрасти и могат да се достигнат с всякакъв превоз, но като че ли велосипедите ще ви дарят с най-вълнуващи изживявания, защото така ще обходите по-голяма част от скалните феномени.

ЗА КОЛКО ВРЕМЕ:

Може да обходите голяма част от скалите и крепостта за един ден. За по-подробно изследване на района отделете повече време. Има къде да се преночува.

СЪВЕТ:

Белоградчишките скали са пясъчници и са много ронливи. Затова не правете никакви опити да се катерите по тях, защото опасността от падане е голяма и може да доведе до фатален край. Внимателно следете децата по време на разходките!

Те са включени в списъка на Стоте национални туристически обекта.

1 БЕЛОГРАДЧИШКИТЕ СКАЛИ

- ЦЕНТРАЛНАТА ГРУПА
- БЕЛОГРАДЧИШКАТА КРЕПОСТ
- ФАЛКОВСКАТА ГРУПА
- ЗБЕГОВСКАТА ГРУПА

2 ПЕЩЕРА КОЗАРНИКА

До началото на маршрута може да се стигне с автомобил

Част от маршрута пеша

Подходящ за деца

Възможност за велосипед

Необходима е екипировка

Маршрутът може да се комбинира с маршрут № 2

1 БЕЛОГРАДЧИШКИТЕ СКАЛИ

586 м.н.в. N 43 37.410 E 22 40.596

Намират се в Западния Предбалкан до Белоградчик в район с приблизителни размери 30 на 3 км. Целият е осеян в скали с необичайни форми, на които човешката фантазия е дала доста точни имена и ги е свързала с легенди. Според геолозите повече от 200 млн. години са били необходими на природата, за да ги извае. Височината на някои от красивите колоси е над 100 м. Обединени са в няколко групи, от които по-популярни са Фалковската, Централната и Збеговската. Останалите две са при селата Гюргич и Белотинци. В тях може да се почувствате и като първооткриватели, защото не са така известни и посещавани.

Белоградчишките скали са обявени за природна забележителност през 1949 г. Добре е, преди да започнете обиколките си, да се отбиете в местния Туристически информационен център и да научите подробности за шестте екопътеки, които са на ваше разположение в този район.

ЦЕНТРАЛНАТА ГРУПА

е необикновено живописен декор на Белоградчик. Най-популярна е и е леснодостъпна, защото започва почти от самия град. Разхождайки се из нея, ще се убедите колко им подходат имената, които са им дали хората: Мадоната, Ученичката, Монасите, Дервишът, Адам и Ева, Мислен камък, Конникът, Кукувицата. Тези ваения са само част от чуден свят с фон веригата около вр. Миджур (2168 м) в Чипровския дял на Балкана. Многобройните скални гъби пък са „израснали“ около лятното кино.

На възвишението, върху което е изградена телевизионната кула, в скалите от бял и червен пясъчник се открояват участъци с ръждив цвят. Желязото сякаш се е „разтворило“ в камъка и го е пронизало.

ЛЕГЕНДА:

Преди много години в Белоградчик имало мъжки и женски манастир. Монахията Валентина дори под черното расо не успявала да скрие хубостта си. Мълвата за нея стигнала до монаха Антон. Любовта завладяла двамата млади и след няколко месеца детски плач огласил околността. Новината бързо се разчула. Събрали се на съвет монаси и монахини, анатемосали и прогонили блудницата. Точно когато Антон на кон отишъл да я вземе, а монасите се отправили към своята обител, разгневиеният Господ пратил от небето буря и мълнии, които сринали манастирите. Младата майка се превърнала в каменна мадона с дете сред наобиколилите я вкаменени монаси. А конникът останал вечно да чака любимата си сред скалните фигури...

БЕЛОГРАДЧИШКАТА КРЕПОСТ

586 м. н.в. N 43 37.410 E 22 40.596

Изниква пред погледите неочаквано, сякаш създадена да усилва въздействието на Екзотичния свят, в който сте попаднали. Съдбата на Белоградчик винаги е била свързана с крепостта Калето. Дори името на града идва от нейния „бял градеж“. Била изградена в непристъпните скали още преди създаването на българската държава, когато целият Балкански полуостров е бил в пределите на Римската империя. Трябвало да служи като наблюдателница. Недалеч са открити останки на акведукт. През втората

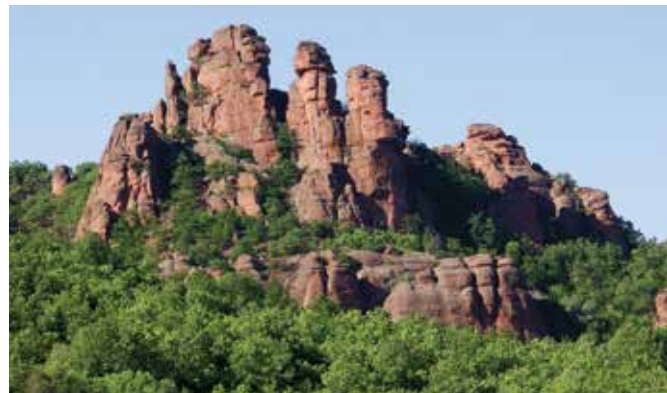
половина на XIV в. Иван Срацимир разширил укреплението и издигнал две преградни стени от югоизток и северозапад и настанил там свой гарнизон. По време на царуването му Белоградчишката крепост е втората по големина и значение след Видинската. Дебелите ѝ над 2 м и високи повече от 10 м зидове са ограждали три двора, където са се помещавали войниците. За последен път тя е служила по време на Сръбско-българската война през 1885 г.

половина на XIV в. Иван Срацимир разширил укреплението и издигнал две преградни стени от югоизток и северозапад и настанил там свой гарнизон. По време на царуването му Белоградчишката крепост е втората по голе-

ФАЛКОВСКАТА ГРУПА

334 м. н.в. N 43 35.592 E 22 45.730

Тя е първата, която виждате на идване от София. Намира се в района на малата Фалковец, на 15 км от Белоградчик по пътя към с. Ружинци. Погледната от шосето, тя е доста внушителна. Необикновените ѝ форми са развълнували унгарските пътешественици Каниц и Съомбати, които ги запечатали за поколенията в акварели и литографии във време, когато не всеки правеше снимки с телефона си. Особено впечатляваща

е скалата Боров камък, висока 113 м и дълга 180 м. Имената на други колоси - Момина скала, Торлакът, Пчелен камък и Орлов камък подсказват формите им. Заради възглицната мина тук, в миналото е имало римско селище.

Край Фалковец, чието име идва от латинското наименование на соколите, живели наоколо, има и приятно за разходки ждрело.

ЗБЕГОВСКАТА ГРУПА

Тя е най-западната. Наричат я също така Дъбравските скали заради разположението им между селата Дъбравка и Салаш. В нея са забележителните Магаза, Борич и Близнаците.

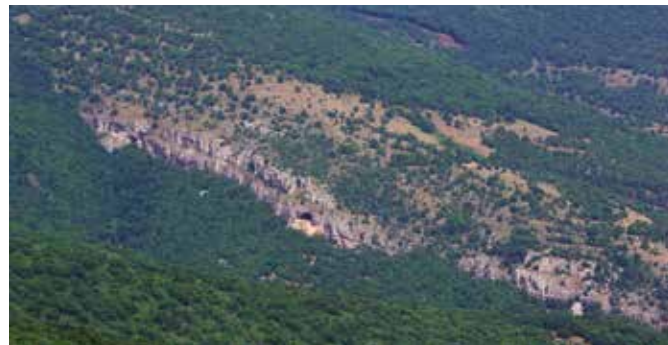

С това обаче чудесата край Белоградчик съвсем не свършват. В Информационния център ще научите нещо, което ще ви поразява. За да ви подготвим за неочакваната „новина“, ще е добре да си припомнимте ученото в училище, че прародителите на съвременния човек произхождат от Африка, а в Европа той се заселва едва преди 1,6 млн. години. Доскоро за най-древни на Европейския континент се смятаха находките от турската пещера Ярьмбургаз и от находището Дманиси в Кавказка Грузия. Новото, което ще научите тук, е, че **първите европейци са живели в района на Белоградчик.**

2 ПЕЩЕРА КОЗАРНИКА

562 м.н.в. N 43 39.171 E 22 41.721

Намира се в скалния венец (на снимката) до шосето между гара Орещец и Белоградчик. В нея международна експедиция откри находки от пращовек, по-

стари от споменатите погоре поне с 200 000 години. На скептиците ще кажем, че това е установено в най-авторитетни световни лаборатории. Разкопките, които се провеждат всяко лято от 1996 г. тук, продължават.

СЕНЗАЦИИ:

Една находка в пещерата Козарника изуми учените - парче кост, на възраст 1,2–1,4 млн. години с четири групи успоредни нарязи по него. Прецизното им изследване с електронен микроскоп доказва, че това не са случайни белези, оставени при рязане на месо, а най-старите организирани означения, намерени досега на Земята. За какво точно е служило това парче кост засега не се знае и едва ли някога ще научим. Ясно е обаче, че уникалната находка е първа материална проява на абстрактно

мислене, проявено от най-старите заселници на европейския континент. На бял свят излезе и друго парче кост

със скулптирана женска фигура – Венера от късния палеолит 25 000–19 000 г. н.е.

Тези две зашеметяващи открития може да видите в Националния археологически музей в София, но си заслужава да надзърнете в пещерата Козарника.

Грубо оръдие на труда от най-старите заселници

Зъб от саблезъб тигър, намерен при разкопките

Кремъчни оръдия на труда от Козарника.

Долна челюст на бизон от пещерата

ТРИ ДНИ В КРАЙНИЯ СЕВЕРОЗАПАД

Твърдението, че северозападната част на България е най-бедна, буди недоумение. Защото природните и историческите забележителности тук са толкова много, че дори само туризмът е способен да възкреси района. Може да се уверите сами при едно тридневно пътуване тук по три лъча с център град Видин.

- 1 ПЪРВИ ДЕН**
 - ПЕЩЕРА МАГУРАТА
 - РАБИШКОТО ЕЗЕРО
 - КРЕПОСТ КАСТРА МАРТИС
 - ЧТУРИТЕ
- 2 ВТОРИ ДЕН**
 - ГРАД ВИДИН
- 3 ТРЕТИ ДЕН**
 - АЛБОТИНСКИ СКАЛЕН МАНАСТИР

До началото на маршрута може да се стигне с автомобил

Част от маршрута пеша

Подходящ за деца

Възможност за велосипед

Необходима е екипировка

Маршрутът може да се комбинира с маршрут № 1

ЗА КОЛКО ВРЕМЕ:

Целият маршрут е за три дни, но ако не разполагате с толкова, може да осъществите само части от него. При всички случаи не пропускайте да разгледате Видин!

КАК:

Добре е да пътувате с автомобил, а ако натоварите на него велосипедите си, няма да сгрешите, защото и по трите лъча разстоянията не са големи и наклоните не са трудни за преодоляване. За това пътуване не е необходимо специално оборудване, тъй като обектите са съвсем достъпни. Не забравяйте единствено фотоапаратите си!

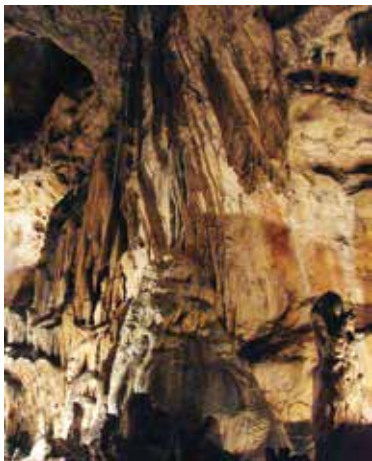
КОГА:

Подходящо е всяко време, което позволява разходки на открито.

ЗНАЕТЕ ЛИ, ЧЕ:

На 31 март 1885 г. в еврейско семейство, чиято малка къща е край дунавския бряг, се ражда син. Записват го с името Юлиус Мордехай Пинкас и никой тогава не предполага, че един ден той ще стане световноизвестният художник Жул Паскин, един от гениалните творци на ХХ в. Когато навършва 7 години, семейството се преселва в Букурещ, а 10-годишен го изпращат да учи във Виена. В Париж се заселва през 1905 г.

ПЪРВИ ДЕН

Рано сутринта поемете на юг от Видин, към малкия град Димово. Благоустроената през 1961 г. **пещера Магурата** (N 43 43.681 E 22 34.976) се намира на изток от него в Западна Предбалкан, в землището на с. Рабиша. Годишно тя се посещава от около 80 000 туристи. Пещерата е на двайсетина километра от Видин. Общата дължина на галериите ѝ е 2608 м. Магурата е една от най-красивите български пещери. За всеобща радост вътре снимането е разрешено. Подземният път минава през огромни зали – Тронната, Тополата, Падналия бор, с дължини повече от 100 м. В тях ще видите уникални

пещерни образувания като най-големия сталагмит у нас с височина 11 м и диаметър 6 м. Големият сталактон също е рекордьор – висок е 20 м и има диаметър 4 м.

В една от залите на Магурата са открити рисунки, правени с прилепно гуано още през стародавната епоха. Изобразени са фигури на хора, животни и растения. „Слънцето“ пред-

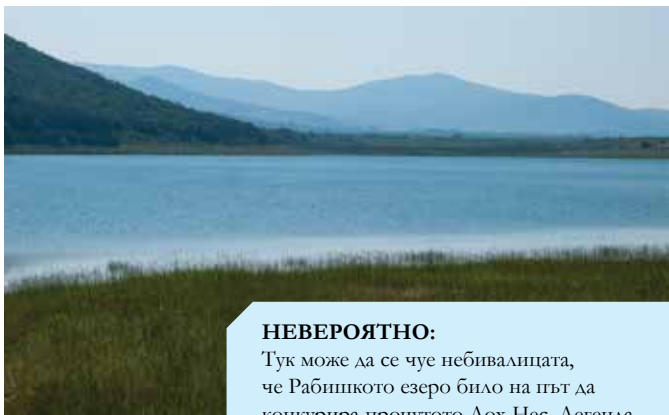
ИНТЕРЕСНО:

Тъй като по климатичните си особености районът наоколо е близък до прочутата област Шампан във Франция, тук през 1967 г. е създадена винарската изба „Магура“, където се произвеждат качествени червени и бели вина, сред които голяма част се пада на пенливите. Вината отлежават в пещерната зала Прилепите.

ставява един от първите календари в Европа на възраст около 7 хилядолетия пр.Хр. Подземният път свършва в дългата 112 м Изходна зала, където тунел ви извежда над Рабишкото езеро.

НЕВЕРОЯТНО:

Тук може да се чуе небивалицата, че Рабишкото езеро било на път да конкурира прочутото Лох Нес. Легенда за страшно чудовище с тяло на човек и глава на бик, което живяло във водите му, се предава в продължение на цял век. И до днес мнозина вярват, че то съществува и дори се намират „очевидци“, които са го виждали. Това сигурно е измислица, но тукашните рибари твърдят, че езерото е обиталище на гигантски сомове, достигащи до 300 кг. Преди години водолази търсели под водата тялото на удавен и излезли от езерото ужасени. Май именно тук „е заровено кучето“ в мита за чудовището.

Рабишкото езеро (N 43 44.242 E 22 35.109) е тектонско по произход, образувано от разместването на земните пластове. То е безотточно и е едно от най-големите вътрешни езера в страната ни. Дължината му е 1,5 км, а средната му дълбочина около 5 м. Предоставя отлични възможности за рибарите и любителите на сърфа.

Ако през този ден не сте се преситили от впечатления, на връщане е добре да се отбие в северозападна посока до гр. Кула. Името на града е дошло от късноримска **крепост Кастра Мартис**, чиято кула стърчи в самия му център (N 43 53.424 E 22 31.458). Построена е вероятно от император Диоклециан в края на IV в., за да защитава важния античен път от Бонония (дн. Видин) за Сингидунум (дн. Белград) през Връшка чука, един от най-западните проходи на Стара планина. Но според някои градът е бил построен, за да увенчава началната точка на Стара планина край близкия връх Бабин нос (1108 м). Крепостта е много добре запазена и напълно си струва да отделите време и да я посетите.

Друг вариант за връщането ви във Видин от Магурата, с цената на малко отклонение, е през гр. Грамада. Само на 300 м от пътя, идващ от крайречното градче Дунавци, в Маренската махала ще видите природният феномен **Чутурите** (N 43 84.902 E 22 66.165). Тук на площ от около 20 дка са разпръснати каменни „пънове на дървета“, дълги около метър, с диаметър половин-един метър. Има предположения, че това е вкаменена гора, подобна на тази в Родопите, или пък странни скали, образувани по аналогичен начин с Побитите камъни между Варна и Девня.

ВТОРИ ДЕН

Той ще е с по-леко натоварване от първия – посветете го на няколко от забележителностите на самия **град Видин**. Тъй като разстоянията не са големи, придвижвайте се пеш.

Тракийско селище-крепост от дунавската граница на Римската империя, главен град и столица на отцепниците Иван-Срацимир и Осман Пазвантоглу Видин е сред старите и пълни с история български градове. Важно пристанище на 790 км от устието на Дунав.

Разбира се, най-прочутият паметник на Видин е **крепостта Баба Вида**. Тя е в североизточната част, в очертанията на града. Считана е за единствената изцяло запазена крепост в България. Служи за защита на местния владетел почти през цялото Сред-

новековие. По време на своето съществуване е разширявана и престроявана многократно върху основите на римската Бонония и е имала не само отбранително, но и жилищно предназначение. Върху площта около 5 дка има два концентрични четириъгълника с четири кули. Външните стени са оградени с ров с вода, над който е имало подвижен мост. Запазени са монументалните крепостни порти с богата орнаментална украса, на една от които се чете годината 1704.

От Баба Вида се вижда **мостът Видин–Калафат**, който свързва нашия с румънския град отсреща. Той е част от Паневропейския транспортен коридор. Дължината на впечатляващото инженерно съоръжение е 1971 м.

В **Църквата „Св. Пантелеймон“**, строена и изографисана през първата половина на XVII в., е служил Софроний Врачански. В нея има експозиция за делото на първия български патриарх Антим I.

През 1934 г. е построен и **Мавзолей** на този славен син на Видин.

Сред многото сгради, останали от времето на Пазвантоглу, е **текето на легендарния пълководец Салахадин баба**, строено

за мавзолей на героя, загинал с 1000 свои войници при обсадата на Видин от австрийците през 1689 г.

За съжаление днес в трагично състояние е **Видинската синагога**, строена 1894 г. Тя е с внушителни размери и има облик на католическа катедрала.

Старият конак е забележителна сграда, в която по любопитен начин са се отразили историческите превратности в живота на Видин. Нейният първи етаж е издигнат през 1720 г., а е довършена едва след Освобождението. Нарича се още Колука от арабската

дума, която означава „затвор за пияници и разбойници“. През 1909 г. сградата е коренно преустроена, като в нея са вмъкнати някои типично български възрожденски архитектурни елементи и от 1956 г. някогашният конак е превърнат в исторически музей.

Впечатляващи в неговата експозиция са една висока две педи изящна мраморна статуя на почиващия Херакъл и златното и сребърното съкровище, намерени в Рациария.

Филиал на музея е **Кръстатата казарма**, построена през 1801 г. с план във формата на кръст, върху мястото, където някога бил Старият сарай, или дворецът на пашата.

СЪВЕТ:

Вероятно сте чували за прочутия римски град-крепост Улпия Рациария. Той е край с. Арчар, на около 25 км надолу по реката от Видин. Бил сред важните охранители на т.нар. Дунавски лимес. Рациария бил и най-значителният център в Източните области на Горна Мизия. Разрушен е от варварите, след което гибелното дело е следвано от иманярите и досега. Разкопките и откритията не са престанали и днес, както не са затихнали и иманярските апетити. От славния град на място не е останало нищо, затова няма смисъл да идвате до тук. Отложете посещение за времето, когато властимащите изпълнят обещанието си римският град да бъде възстановен като „Новия Помпей“.

ТРЕТИ ДЕН

Посветете го на **Алботинския скален манастир**. Той е разположен край второстепенното шосе, свързващо градовете Кула и Видин, между селата Раброво, Тополовец и Градец. Останките му и днес са впечатляващи. Сега манастирът е към Видинската епархия, но не е действащ. За лошото му състояние непрекъснато допринасят иманярите, които рушат тази ценна обител, спомената в регистър от 1560 г. Написано е, че се е намирал край село Алботин, което днес не съществува.

Алботинският манастир е издълбан в разширените малки пещери на скален масив, висок

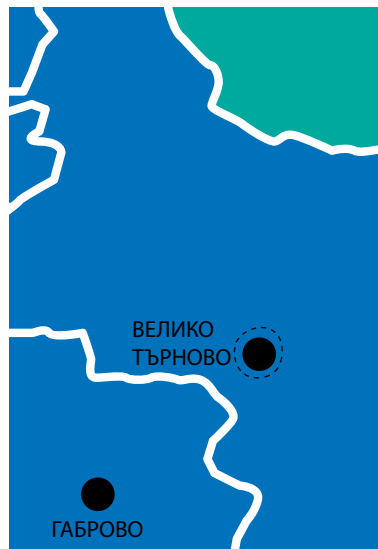
25 м, сред гора над р. Тополовец. Твърди се, че е действал от XIII в., а може би и от доста по-рано. Наскоро Видинският владика обяви, че реставрацията на старата обител предстои.

ПРЕЖИВЯВАНЕ

Ако дойдете в Алботинския манастир на втория ден след Великден, когато тук се прави традиционен събор, ще изживеете вълнуващ празник на красиво място. Този обичай потвърждава хипотезата, че някога името на тази монашеска обител е било „Възкресение Христово“.

БЛАГОСЛОВЕНИЯТ ЦАРЕВГРАД

Велико Търново е сърцето на България. Не само заради средищното му място на картата ѝ, но защото във величествения му амфитеатър над Янтра може да се навлезе в хилядолетната и изпълнената с превратности история на земята ни. Далеч преди този град да стане столица на Второто българско царство, праисторически хора и траки са правили домовете си на неговите хълмове. Дори и обикновената разходка из Велико Търново е много емоционална среща с история, красота и култура. Усещането, че стъпваш там, където са отеквали стъпките на царе и титани на България като Патриарх Евтимий, Теодосий Търновски, Григорий Цамблак, Славейков, Левски, Стамболов, където се е творил дългият ѝ летопис, е несравним извор на вдъхновение и гордост.

- 1 КРЕПОСТТА ЦАРЕВЕЦ
- 2 КРЕПОСТТА ТРАПЕЗИЦА
- 3 ЦЪРКВАТА „СВЕТИ 40 МЪЧЕНИЦИ“
- 4 МУЗЕЙ „ВЪЗРАЖДАНЕ И УЧРЕДИТЕЛНО СЪБРАНИЕ“
- 5 СТАРИТЕ КЪЩИ
- 6 САМОВОДСКАТА ЧАРШИЯ

До началото на маршрута може да се стигне с автомобил

Част от маршрута пеша

Подходящ за деца

Възможност за велосипед

Необходима е екипировка

Маршрутът може да се комбинира с маршрути № 4 и № 5

ЗА КОЛКО ВРЕМЕ:

Може да обходите основните забележителности за един ден, но градът заслужава да му отделите и повече, особено ако го съчетаете с други забележителности в района.

КОГА:

Всяко време е подходящо за посещение на града. Забележителностите му може да разгледате с автомобил, велосипед или пеша. Но ако дойдете тук по време на неговия празник – 22 март, ще се насладите на безплатния спектакъл на историческия хълм Царевец. Празникът се свързва с победата на цар Иван Асен II над епирския деспот Теодор Комнин в битката при Клокотница през 1230 г.

ДОБРЕ Е ДА ЗНАЕТЕ, ЧЕ:

В църквата „Свети 40 мъченици“ се намират много от значителните старобългарски епиграфски паметници: Омуртаговата, Асеновата и граничната колона от крепостта Родосто от времето на кан Крум. На Омуртаговата са изписани знаменателните думи: „Човек дори и добре да живее, умира и друг се ражда. Нека роденият по-късно, като разгледа тези (писмена), да си спомни този, който ги е направил. Името пък на владетеля е Омуртаг, кан ювиги. Дано бог да му даде да преживее сто години.“

ПОЛЕЗНО:

В близкия град Горна Оряховица, на 7 км, е най-голямата железопътна гара в Северна България, има и летище.